

Bemærkninger til forslaget

Siden 2. november 1979 har en lang række kvindeorganisationer i fællesskab arbejdet på at oprette og drive krisecenter for voldsramte kvinder og børn i Dannerhuset, Nansensgade 1.

Huset ejes af Kvindecenterfonden, en selvejende institution under tilsyn af kulturministeriet (fundats stadfæstet den 8. januar 1980), og huset blev købt ved hjælp af indsamlede midler den 1. april 1980 for 3 mill. kr. I de efterfølgende år blev huset omfattende renoveret, bl.a. som særligt arbejdsløshedsprojekt med tilskud fra arbejdsministeriet og undervisningsministeriet. Men også fredningsstyrelsen har ydet bidrag, idet huset blev fredet den 21. december 1979.

Ombygningen har i alt kostet ca. 9 mill. kr., heraf er ca. 4 mill. kr. tilgået som offentlige tilskud. Fra private fonds, foreninger og enkeltpersoner er der i årene 1979-84 indsamlet ca. 7 mill. kr.

I 1981-82 blev der ført forhandlinger med Københavns kommune og socialministeriet, som resulterede i en aftale om offentlig støtte til driften i en forsøgsperiode på 2 år (1982 og 1983), således at socialministeriet ydede 500.000 kr. og Københavns kommune 200.000 kr. i hvert af de to år. Socialstyrelsens forsøgsfond ansatte psykolog Else Christensen til at følge og beskrive projektet, og disse rapporter er løbende indgået til socialministeriet.

Forsøgsperioden udløb, uden det var muligt at få en driftsoverenskomst etableret mellem Dannerhuset og Københavns kommune, idet Københavns kommune står fast på kravet om registrering og indrapportering på grundlag af CPR-nr., uanset at socialministeriet har frafaldet kravet om denne registrering og der derfor drives krisecentre i andre amter uden registrering.

Husets nødboliger - Dannerboligerne - består af 18 værelser med dertil hørende fællesfaciliteter, fordelt på 3 selvstændige afdelinger, og belægningsprocenten ligger konstant nær de 100. Antallet af indlogerede børn overstiger ofte antallet af

voksne beboere, således at der gennemsnitligt bor 15 kvinder og 15 børn.

Resten af huset, dvs. ca. 1.200 m² af de i alt 2.600 m², rummer forskellige aktivitetstilbud som f.eks. værksteder, bogcafé, genbrugsbutik, rådgivning. På 3. sal er indrettet en stor sal til møder, foredrag, teater, udstillinger og kurser, bl.a. i selvforsvar.

Det vil være muligt at adskille den del af huset, der består af nødboliger, og etablere driftsoverenskomst med denne del af huset, omend de kulturelle aktiviteter, der foregår i huset i øvrigt, har afgørende betydning for de indlogerede kvinders mulighed for at få noget konstruktivt ud af opholdet i overensstemmelse med husets overordnede formål: at styrke den enkeltes selvtilid og tro på egne kræfter.

Det årlige driftsunderskud, jfr. driftsbudget for 1985, der er optrykt som bilag til forslaget, er ca. 750.000 kr. Heraf vedrører de ca. 500.000 kr. specielt Dannerboligerne.

Disse beløb er så beskedne, fordi huset bygger på selvforvaltnings- og selvhjælpsprincippet, dvs. at der ikke er lønnede ansatte. Det vil dog ved en indgåelse af driftsoverenskomst være nødvendigt at ansætte en regnskabskyndig person, dvs. at driftsbudgettet vil stige med et beløb svarende til dennes løn.

I 1984 modtog Dannerhuset et tilskud på i alt 50.000 kr. fra Københavns kommune samt enkelte mindre tilskud fra nogle få kommuner i Københavns amt. Frederiksberg kommune har til stadighed en gruppe langtidsledige ansat og udstationeret på jobtilbud i Dannerhuset.

Dannerhuset har forgæves søgt at få en aftale med Københavns amt om driftsstøtte.

For øjeblikket hviler driften hovedsageligt på indsamlede midler fra private og på lån. Det vil derfor være begrænset, hvor længe Dannerhuset kan bestå som et åbent tilbud for voldsramte kvinder og børn, hvis det ikke hurtigt sikres stabil offentlig driftsstøtte.